LÁMPÁS

Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége lapja
III. évfolyam 3. szám, 2016. december

MINDSZENTY-PALLAVICINI EMLÉKMŰ

(Rétság)

RAJTATOK A SOR!

„És eljöve akkor a negyedik reggel,/ sokgyermekű asszonyok indultak/ a szétlőtt ablakszemek deszkakötése/ mögül (...) És idegen katonák hátráltak, ütötte arcukat a dér/ lüktető gyászba borult a tér…” – Így idézi fel Lezsák Sándor: Krónika, December 1956 című verse a néma asszonytüntetést.

De ha valaki végig olvassa a költői sorokat, szinte látja maga előtt a hang nélkül lépdelő, feketébe öltözött asszonyokat, lányokat. Nemigen feledi!

Azt a december 4.-ei tüntetést férfiak szervezték, délelőtt 11 órára. A Péterfy kórház alagsorában illegálisan működő nyomdában készült *Élünk* című lapban, röpcédulákon és élőszóban terjedt a hívó szó:

„Magyar Anyák! Magyar lányok, asszonyok! Most rajtatok a sor!”

Mécsessel és virággal a kezükben, elszántan, megtörten és méltóságteljesen vonultak a Hősök terére, illetve az amerikai nagykövetség elé. Megrázó volt és mégis felemelő.

A hatalom nem mert szembeszállni velük, de a tüntetés másnapján a szovjet katonák megmutatták igazi arcukat. Az első sorokból kiemeltek egy-egy nőt, és – szó szerint - földhöz vágták őket, ketten.

Emlékeznünk és emlékeztetni kell a néma asszonytüntetés résztvevőire. Mindannyiukra.

Gondolatban visszaléptünk abba az időbe és arra a helyre, 2016. december 5.-én, a Földművelésügyi Minisztériumban megrendezett ünnepségünkön. Visszavágytunk arra az egységre és erőre, ami akkor együvé tartozóvá tett őket.

Már túl vagyunk az emlékév felén, s előttünk a karácsony, ami reméljük elhozza a szeretetet, a békességet is.

De jó lenne, ha ezt az érzést, még élő ’56-osok, meg tudnánk teremteni és őrizni, hogy méltóak maradjunk az utánunk következő nemzedékek tiszteletére.

Dr. Sántha Gábor
elnök

(Ünnepségünkön ’56-os Hűség a Hazához kitüntetéseket adtunk át, nevüket olvashatják a Lámpás11. oldalán.)

TARTALOM

RAJTATOK A SOR……..2

„A SZABADSÁG MINDENEK FELETT, MÉG AZ ÉLETÜNK FELETT IS” MEGEMLÉKEZÉS A 60. ÉVFORDULÓN...3

KITÜNTETÉSEK – HONVÉDELEMÉRT VILÁGSZÖVETSÉGÜNK TAGJAINAK...10

ELISMERÉSEK AZ EMLÉKÉV ÉS AZ ASSZONYTÜNTETÉS ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL……....11

DÍSZEBÉD A SÁNDOR PALOTÁBAN…....12

A LELKEK ÖSSZEKAPASZKODTAK FELAVATTÁK A MINDSZENTY-PALLAVICINI EMLÉKMŰVET…….12

HAZASZERTETET HIRDET A LYUKAS ZÁSZLÓ……...…..14

ÉS FELRÖPPENT ÖTVENHAT GALAMB..14

DOMBORMŰ HÁROM IFJÚ MÁRTÍRNAK…… 15

SCHRÖTTER 100……...……15

OKTÓBERI TŰZVIRÁGOK – 1956 KÉPKIÁLLÍTÁSOK ÉS MEGEMLÉKEZÉSEK……16

LÁTJÁTOK?.....17

EGYÜTT EMLÉKEZTÜNK AZ ORSZÁGGAL…….....18

GAZDAG ÖRÖKSÉG EMLÉKTÚRA KISKUNMAJSÁN……19

ERŐT ADÓ GYÁSZ A LEGMAGASABB TÁRSADALOMSZERVEZŐDÉS…….20

EMLÉKHÁZ TÓTH ILONKÁNAK……...21

JÓZSEFVÁROSI ELISMERÉSEK…….21

FELEJTHETETLEN 56-OS ÜNNEPSÉG EDMONTONBAN A KANADAI NEMZETI ÖRÖKSÉG RÉSZE….22

IN MEMORIAM…….23

PETRÁS MÁRIA KERÁMIA ALKOTÁSA…….…….…..24

*

CÍMLAPFOTÓ: CSIGÁS ZOLTÁN

„A SZABADSÁG MINDENEK FELETT, MÉG AZ ÉLETÜNK FELETT IS”

MEGEMLÉKEZÉS A 60. ÉVFORDULÓN

Pillanatnyi mámor szülte azt az egységet, amelyet 1956 októberének 23. napja megteremtett. Mintha ennek az egységnek fénye érne el bennünket most, a 60. évfordulón. S nemcsak azok lelkében világol, akik akkor megismerték a szabadságot, és szembe mertek szállni a világtörténelem legkegyetlenebb diktatúrájával – vérüket, életüket nem kímélve, fegyvert fogtak ellene. Milyen jó, hogy még itt járnak közöttünk, s a Magyar Szabadság Évében érezhetik a tiszteletet, a megbecsülést tetteikért. Azonban ez a tisztelet és hála mindannyiuknak szól; azoknak is, akik már égi utakon járnak.

Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége az emlékévben újra és újra fölemeli a lyukas zászlót, szép számú rendezvénnyel tartja ébren a figyelmet, frissíti fel ’56 történelmét. Mint minden esztendőben, az idén is, a Corvin Filmpalotába invitálta az emlékezőket, 2016. október 20-ra. A bejáratnál Kovács Sándor tárogató muzsikája fogadta az érkezőket - az előcsarnokban pedig az „Októberi Tűzvirágok 1956” című országos rajzpályázat képei.

Az ’56-os történelmi zászlót *Schrötter Tibor, Kellner Lajos, v. Sándorfy Ottó* és *Petrőcz Tibor* a forradalom egykori résztvevői hozták be.

A Himnusz eléneklése után *dr. Sántha Gábor*, az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége elnöke köszöntötte az egybegyűlteket. Külön köszöntötte *dr. Boross Péter* nyugalmazott miniszterelnököt, a Szabadságharcosokért Közalapítvány elnökét, emlékünnepünk fővédnökét; *Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes úr képviseletében megjelent *Jenik Péter* miniszterelnök-helyettesi kabinetfőnököt és *Csallóközi Zoltán* miniszterelnöki főtanácsadót; *Prof. dr. Schmidt Máriát*, a Terror Háza Múzeum főigazgatóját, a Szabadság Éve kormánybiztosát; majd pedig az emlékünnep védnökeit: *Dr. Papp Ferenc* ezredest, a Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatokat Koordináló Főosztálya Társadalmi Kapcsolatok Osztályának osztályvezetőjét; *Ughy Attilát*, Pestszentlőrinc-Pestszentimre polgármesterét. Köszöntötte *dr. Lomnici Zoltánt*, az Emberi Méltóság Tanácsának elnökét, Világszövetségünk tiszteletbeli elnökét. Üdvözölte a díszvendégeket: *ifj. Vaszily Miklóst,* az MTVA vezérigazgatóját; a jelenlévő tábornokokat; a társszervezetek és intézmények tisztségviselőit, tagjait; az iskolák igazgatóit, tanárait, s nem utolsósorban tanulóit; emlékező honfitársainkat; továbbá az erdélyi, felvidéki, német, francia, amerikai, kanadai és ausztrál bajtársakat.

Szólt arról, hogy a megcsonkított Magyarország nemzeti diadalát, tragédiáját a hallgatás-elhallgatás-elhallgattatás börtönébe akarták zárni, még az emlékét is kiirtották volna.

- *Az októberi tűzvirágok azonban kinyíltak a lelkekben – mondotta -, szirmokat röpítettek, termést érleltek, magot hoztak, csíra sarjadt, új virágok nyíltak, az Élet körforgása tovább élteti 1956-ot, a hitet, a reményt, a csodát, és a szívünkbe szorult fájdalom lassan feloldódik és acéllá edződik az emlékezetben. Tennünk kell azért, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc örök és fénylő példa maradjon a magyar- és világtörténelemben! Nem engedhetjük, hogy a magyar nép hősi*

helytállásának fénye halványuljon. Be kell, hogy épüljön az utánunk következő nemzedékek mindennapjaiba. Tisztán őrizzük meg forradalmunk zászlaját.

Hangsúlyozta, hogy a forradalom zászlaja a lyukas zászló, ami az egész világon a magyar nép forradalmát és szabadságharcát jelképezi. 13 napon át diadalmasan fénylett, lobogott a magyar- és a világtörténelem égboltján. Ez a legegységesebb szimbóluma egy történelmi vérzivatarokat átvészelt, harmadára tépett bátor ország diadalának, hősi helytállásának. Jelképezi 1956-ot, a hazát, a határon túli tömb és diaszpóra magyarságát. 2000. augusztus 20–a óta a teljes történelmi zászlósor *huszonkettedik* darabja.

Idézte *Jáger László* költő sorait: „Nem tépett rongydarab, még csak nem is szakadt,/ vágta kés és olló, mi kezünkbe akadt/ a fényes selyemből azt a gyűlölt jelet,/ elégetve vele mindazt, amit jelent". A gyűlölt jel pedig a vörös csillagos Rákosi-címer volt.

- *Mi, akik még személyesen is részesei lehettünk a világtörténelmi jelentőségű magyar példának, örökül hagyjuk az utódainknak; az ifjúságnak, a még meg sem született unokáinknak, dédunokáinknak ennek a kristály-tiszta forradalomnak a páratlan jelképét.*
Ezen a kerek évfordulón tiszteletadásra döntöm a lyukas trikolórt, örök jelképét azoknak a mámorító őszi napoknak.

Felhívta az ifjúság figyelmét e gazdag örökségre; s hogy becsüljék, őrizzék, emeljék magasra, és adják tovább. Gondolatait Arany János 1848-ban írt, *Örökség* című versének soraival zárta: „A zászlót, a zászlót ne hagyjátok!/ Ha minket elfú az idők zivatarja,/ nem lesz az istennek soha több magyarja."

Dr. Lomnici Zoltán köszöntőjében két hírt olvasott fel, hogy elgondolkodjunk és nézzünk magunkba, mivel tartozunk 56 hőseinek.

A napokban jelent meg az a hír, hogy a legnépszerűbb, legismertebb történelmi személyiségek TOP3 listáján szerepel Kádár János, akinek megítélése egyre javul. Pedig tudnunk kell, hogy 1956 után, a szovjet csapatok bevonulásával, Budapestet rommá lőtték. Sok ezer halott maradt az utcákon. 26 ezer embert elítéltek. A legkisebb büntetés 5 év volt, és ez életfogytiglanig terjedt. 400-nál több halálos ítélet hoztak. 225 hazafit-forradalmárt kivégeztek, felakasztottak. Volt olyan, aki 8 hónapnál többet töltött a siralomházban, zsebében a halálos ítélettel, és utána kapott amnesztiát.

- *Tehát ezek után azt gondolom – hangsúlyozta -, hogy nekünk, Szent István országában olyan államférfiakra kell emlékeznünk, mint Szent László, vagy Mátyás király. Nagyon örülök annak, hogy Okos Márton erdélyi író barátom megkeresett és együtt kezdeményeztük a magyar kormánynál, hogy a következő év Szent László éve legyen. A magyar fiatalok elé ezeket az államférfiakat, ezeket a politikusokat kell példaként állítanunk.*

Majd felolvasta a másik hírt, ami tíz évvel ezelőtti: 2006. május 24.-én – '56-os veteránok *Wittner Mária, Rácz Sándor* és *Balázs Piri László* - tiltakoztak, amiért Sólyom László, köztársasági elnök meghívta az 1956-os megemlékezésekre *Giorgio Napolitano* olasz köztársasági elnököt, aki 1956-ban aktív kommunistaként nemzetközileg támogatta a forradalmat eltipró intervenciót, a szovjet csapatok bevonulását és mindazt, amit tettek az országgal.

- *Hol van a demokratikus értelmiség?* – Tette föl a kérdést e hír kapcsán dr. Lomnici Zoltán. - *Hol van az írástudók felelőssége, akik el tudják mondani, hogy valójában mi történt? Az 56-os veteránoknak kell még 56 emlékét is megőrizni? Azt hiszem még sok a teendőnk, nagy szerep hárul a médiára.*

E záró gondolatokhoz jól illeszkedett Erkel Ferenc Bánk bán című operájából a *Hazám, hazám* kezdetű híres ária. Meglepetés volt minden résztvevő számára, hogy ezt nem magyar, hanem egy fiatal vietnámi művész adta elő. Hiszen mindenki arra számított, hogy az erdélyi származású Kossuth-díjas tenortól, *Kiss B. Atillától* fogják hallani. Ám maga helyett jó szívvel ajánlotta tanítványát levélben írt sorokkal:

Tisztelt Honfitársaim!

Év eleje óta nagy várakozással készültem arra, hogy az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége ünnepségén a Corvin közben elénekeljem Bánk áriáját.
Sajnos az előadással egyidőben az Operaházban nyilvános főpróbája van egy finn zeneszerző: Rautavara: A bánya című operájának, melyet egyébként az '56-os események inspiráltak, és

amelyről a tenor-főszereplő nem hiányozhat. Nagy megtiszteltetés lett volna az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján elénekelni a hazaszeretetről szóló, a világ talán leggyönyörűbb áriáját.
Kérem, fogadják szeretettel növendékemet, Ninh Duc Hoang Long művész urat, aki vietnámi anyanyelvű, és aki 3 éve tanítványom. A nyáron Szegeden a Simándy József Énekversenyen megnyerte korcsoportjában az első díjat.
Meg vagyok győződve arról, hogy e hendikep ellenére is hitelesen átsüt az a hazaszeretetem, amely Erdélyben gyökeredzett és terebélyesedett ki.

Kérem, fogadják szívükbe!

Hazafias üdvözlettel:

Kiss B. Atilla
Kossuth- és Liszt-díjas operaénekes

Az ária elhangzása után *Prof. dr. Schmidt Mária* Széchenyi-díjas magyar történész, a Terror Háza Múzeum főigazgatója, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem egyetemi tanára, a XX. és XXI. Század Intézet főigazgatója, a Magyar Szabadság Éve kormánybiztosa emelkedett szólásra, beszédét teljes terjedelemben közöljük:

Tisztelt Ünneplő Közösség, Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Hatvan éve ezen a napon, október 20-án már morajlott, zúgolódott az ország. Az emberek már csordultig voltak keserűséggel és csalódottsággal, miközben tombolt a diktatúra, a rabság kézzelfogható volt, avas, orrfacsaró szaga kiszellőztethetetlenül ott volt a levegőben.

Hatvan éve, 1956. október 20-án délelőtt alig 72 óra volt hátra, majd kitört a világtörténelem egyik legtisztább és legőszintébb forradalma. Két héttel később, november elején pedig immár egy függetlenségét kikiáltó és azt megvédeni kész ország fővárosának egyik örökké szimbolikus helyszínévé - háztömbegyüttesévé - és utcájává vált a Corvin köz. Annak a jelképévé, hogy utcakövekből emelt barikádok, egylövetű puskák és befőttesüvegekből eszkábált Molotov-koktélok meg tudják állítani és meg tudják félemlíteni a gépesített lövészhadosztályokat, a kor legmodernebb harckocsijait. A küzdelem a Corvin közben, soktucatnyi más helyen, Budapesten és az országban egyenlőtlen és igazságtalan volt. A Corvin köziek halálra voltak ítélve abban a pillanatban, amikor megértették, hogy a történelem hívja őket és elhatározták, hogy a legdrágábbat kínálják fel hazájuk számára: az életüket.

A magyar szabadság-harcosok egységeit az összehasonlíthatatlanul nagyobb katonai túlerő felmorzsolta, a harcosokat lelőtték, felrobbantották, akik valahogy mégis el tudtak menekülni, azokat kifulladásig üldözték, bosszúszomjasan körözték, akivel csak tudtak, leszámoltak.

November közepére a Corvin köz és az ellenállás gócpontjai elcsendesültek. Immár nem katonai bázisok, hanem mementók, az igazság emlékműveivé váltak. Ránézésre pusztán szétlőtt házfalaknak, halomba hordott utcaköveknek, feltépett járdáknak tűntek.

Valójában azonban már akkor is egy nemzet szabadságvágyának és rettenthetetlen igazságkeresésének örök emlékművei voltak. A házfalakat, az utcaköveket, a járdákat persze kijavították, visszaalapozták, betemetették. Mert a magyar kommunisták három évtizeden át azt hitték, hogy'56 emlékét ugyanígy be lehet majd temetni azzal a hazugsághalommal, amit oly fáradhatatlanul összehordtak, mint a golyó ütötte házfalakat. De az emberek szíve és esze keményebb, mint a járdakő, gerince egyenesebb, mint a házfal: '56 emléke ott maradt eldugva, féltőn őrizve, megóvva, várva a pillanatot, hogy ismét büszkén napvilágra kerülhessen.

Tisztelt Barátaim, Ünneplők!

1956 magyar szabadságharcosai legszebb nemzeti hagyományainkat védték. Méltó örökösei azoknak, akik a magyarság 1100 éves történelme során a nemzeti függetlenségért szálltak harcba az idegen hódítók ellen. Büszke vagyok arra, hogy Budapest házfalait számtalan képviselőjük arcképe díszíti, hogy ismét büszkén írhattuk ki óriási betűkkel Pongrátz Gergely, Iván Kovács László, Dózsa László, Wittner Mária, Csizmadia Ferenc vagy éppen Sponga Julianna nevét.

Magyarország nem tud elég hálás lenni '56 hőseinek, a szabadságharcosoknak. Ők jelképeznek mindent, ami ma vagyunk, amivé lettünk, ami hazánk jobbik énjét jelenti: megvédeni a függetlenségünket, határozottan és egyértelműen kifejezni nemzeti érdekeinket, bátran szembeszállni azokkal, akik a szabadságunkra és a függetlenségünkre törnek.
Most, hat évtizeddel a forradalom és a szabadságharc után, a kerek évfordulón, ismét köszönetet mondunk azoknak, akik az életüket tették kockára a szabadságért. Egyre kevesebben vannak itt már közöttünk, mert az élet rendje így diktálja. Egyre kevesebb az időnk arra, hogy személyesen mondjunk köszönetet.
Minden perc drága.

Köszönöm, hogy az 1956-os Emlékév ünnepségein, rendezvényein, konferenciáin, kiállításain fáradhatatlanul részt vesznek azok, akik 1956-ban személyesen szabtak új irányt hazánk történelmének. Együtt lenni, együtt ünnepelni azokkal, akik a történelem alakítói voltak, felemelő érzés.
Kívánom, hogy minél több honfitársam részesüljön benne.

Tisztelt Egybegyűltek, Tisztelt Ünneplő Közösség!

Bárhova utazunk a világban, azt tapasztalhatjuk, hogy 1956 a mai napig kivívja a világ elismerését. Úgy tartják számon szomszédaink vagy távoli kontinensek egzotikus országainak népei, mint egy olyan történelmi eseményt, amely felmutatta egy kis nép egységét, hazaszeretetét. Valljuk meg, a világ legtöbb országának történelemkönyvében nem sokszor szerepelünk, de abban biztosak lehetünk, hogy '56 helyet kapott minden tananyagban, ha csak egy-egy fekete-fehér fotó erejéig, de bemutatják a diákoknak a kilőtt tankon lobogó lyukas zászlót, a ballonos, karabélyos, lőporfüstös arcú felkelőt, vagy éppen Tóth Ilonát, ahogy a vádlottak padja előtt áll. '56 hősei mindenhol ott vannak.

Miért van az, hogy '56 mindenhol a világban a nemzeti egységet jelképezi, de éppen itthon, a mi hazánkban nem ez a helyzet?

Ki és mit rontott el? Miért hagytuk, hogy összekuszálódjon, mit jelentett 1956-ban - és azóta - a barikád két oldala? Miért hagytuk, hogy öt évtized után is lettek olyanok, akik átlopakodtak a barikád egyik oldaláról a másikra? Képesek leszünk-e arra, hogy most, hat évtizeddel a Corvin köziek harca után, amelyet mindannyiunkért, az akkor még meg sem született magyarokért is vívtak, végre egységet teremtsünk? Egységet és egyetértést legalább abban, hogy 1956 azt jelenti: a szabadság mindenek felett. Akár még az életünk felett is.

Tisztelt Ünneplők!

Nézzenek körbe, nézzék meg a Corvin köz házfalait, a vakító reklámokat, a hollywoodi mozik tünékeny világát, az ingerlő üzletportálokat. Micsoda változás, micsoda ellentét. Úgy tűnik, mintha elfelejtette volna a világ, hogy ezen a helyen egykor a magyar történelem egyik legszebb fejezetét írták. Pedig dehogy. A talmi csillogás elmúlik, hiszen az nem fontos. Mi, magyarok, azonban nem felejtünk, ahogy a csillogás mögött álló házfalak sem. 1956 büszke öröksége velünk marad örökre. Éljen a magyar szabadság! Éljen a haza!

Az Újpest Színház mutatta be 2011-ben a *Mártírok - Pesti Srácok* című musicalt, zenéjét *Siliga Miklós* szerezte, a darabot *Harsányi Gábor* írta és rendezte. A kétszeres Jászai Mari-díjas, Érdemes Művész 2012-ben állami kitüntetésben részesült, az 1956-os Emlékérmet vehette át. Ebből láthattak részleteket az emlékünnepség résztvevői, s amelyet valóban pesti srácok adtak elő, akik nemhivatásos művészek.

Ezután vers következett; *Kiss Dénes: Velünk vagy ellenünk* című költeményét 1956. október 24-én írta. E vers miatt, húsz évesen, börtönbe került. 1957. március 10-én tartóztatták le. Szabadulása után 1957 végén gyári munkásként dolgozott, az ország összes egyeteméről és főiskolájáról kitiltották.

A verset *Tolcsvay Béla* Kossuth-díjas énekmondó, zeneszerző, dalszövegíró zenésítette meg, s az ő előadásában hallhattuk.

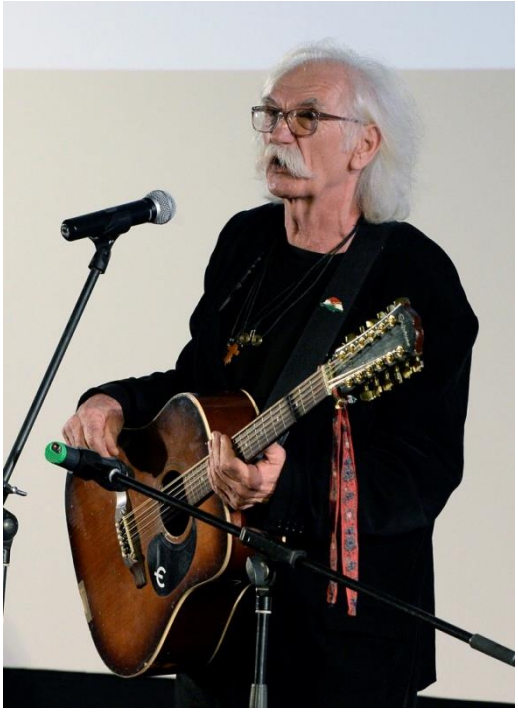

A megemlékező beszédek és az elhangzott művek után a kitüntetések átadásával folytatódott az ünnepség. *Dr. Sántha Gábor*, a Világszövetség elnöke, *Csuka Tamás* református tábori püspök, nyugalmazott dandártábornok és *Csigás Zoltán* alelnök adták át az elismeréseket:

Dr. Horváth László átveszi az ’56-os Hűség a Hazához Érdemrend Nagykereszt kitüntetést

Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége hazaszeretetéért, példamutató nemzeti elkötelezettségéért, és 1956 eszméjének őrzéséért, ápolásáért az „’56-os Hűség a Hazához Arany fokozatú Lovagkereszt” kitüntetést és az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulója alkalmából emlékvázát adományozta,

Dr. Boross Péter miniszterelnök úrnak, a Szabadságharcosokért Közalapítvány elnökének

'56-os Hűség a Hazához Ezüst fokozatú Lovagkereszt kitüntetést kapta:

Lőrincz Viktor, a Ceglédi VSE olimpikon birkózója, aki személyesen nem tudott megjelenni. A kitüntetést nevében a Ceglédi VSE nevelőedzője, Pap Ferenc vett át.
Lőrincz Viktor levélben köszönte meg ezt az elismerést:

Örömmel és meghatottsággal olvastam levelüket, melyben kifejezték együttérzésüket, és lépéseket tettek arra, hogy kárpótoljanak a tőlem - legdurvább csalással elvett - olimpiai bronzéremért. Nagyon jól esett támogatásuk, hiszen borzasztóan nehéz egy olyan kudarcot feldolgozni, amelynek vétlen szenvedő alanya voltam.

Bár a múltban megtörtént eseményeket megváltoztatni már nem lehet, legalább bebizonyosodott, hogy nem küzdöttem hiába.

Köszönöm tehát ezúton Világszövetségük igazán nemes ajándékát, az ’56-os Hűség a Hazához Érdemrend lovagkeresztjét. Ez is erősíti bennem a sporthoz, a sportsikerekhez kötődő hazafias elkötelezettségemet, és még jobban ösztönöz a további munkára.

Sajnos, külföldi elfoglaltságom miatt nem lehetek ott az évfordulós emlékünnepségen.

Kívánom, hogy Világszövetségük még sokáig munkálkodhasson a nemzeti érzés további erősítésén, és üzenem Önökön keresztül minden fiatalnak, hogy soha ne adja fel az álmait és küzdelmeit!

Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége hazaszeretetéért, példamutató nemzeti elkötelezettségéért és 1956 eszméjének őrzéséért, ápolásáért az ’56-os Hűség a Hazához Érdemrend Nagykereszt kitüntetést és az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulója alkalmából emlékvázát adományozott:

MTI Fotó: Kovács Tamás

Prof. Dr. Schmidt Máriának, Széchenyi-díjas magyar történésznek, a Terror Háza Múzeum főigazgatójának, a Magyar Szabadság Éve kormánybiztosának

Dr. Papp Ferenc ezredesnek, a Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatokat Koordináló Főosztály, Társadalmi Kapcsolatok Osztálya osztályvezetőjének
Ughy Attilának, Pestszentlőrinc- Pestszentimre polgármesterének

'56-os Hűség a Hazához Érdemrend Nagykereszt kitüntetést kapott:
Sujánszky Jenő, a francia szervezet elnöke és **Szinyei János**, a francia szervezet alelnöke a Párizsban tartandó megemlékezés miatt nem tudtak részt venni, kitüntetésüket Bundik Lóránt vette át.
Bundik Lóránt, a francia szervezet alelnöke
Dr. Horváth László, Felvidékről kitelepített és az '56-os forradalom és szabadságharc résztvevője
Dr. Vaszily Miklós, szívsebész, főorvos, az MH Egészségügyi Központ szívsebészeti részleg vezetője
Kellner Lajos, a német '56-os szervezet elnöke
Prof. Dr. habil. Szakály Sándor, a Veritas Történetkutató Intézet főigazgatója
vitéz Prof. Dr. Dr. Zilahy Miklós Géza
Salamon László, a Romániai Volt Politikai Foglyok Gyergyószentmiklósi Szövetségének elnöke, az 1956-os Vitézi Lovagrend Erdélyi Törzsszékének Központi Törzskapitánya. Kitüntetését, lánya, **vitéz Salamon Csilla Andrea** vette át.

'56-os Hűség a Hazához Érdemkereszt kitüntetést kapott:

Szűcs Béla Albertné Walóczky Erzsébet
Tóth Jánosné Héregi Eszter

Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége Posztumusz '56-os Hűség a Hazához Érdemrend Nagykereszt kitüntetést adományozta,

Czakó Ignác volt Corvin közi harcosnak. Kitüntetését fia**, vitéz Czakó Ignác** nemzetőr őrnagy bajtárs vette át.

Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulója alkalmából emlékvázát kapott:

ifj. Vaszily Miklós, az MTV vezérigazgatója
Sántha Péterné, Józsefváros alpolgármestere
Bita Mária, a Szabadságharcosokért Közalapítvány titkára

Dr. Boross Péter nyugalmazott miniszterelnök, a Szabadságharcosokért Közalapítvány elnöke gondolataival zárult az emlékünnepség első része:

- Nemes kötelezettség hárul rám, hogy szólhatok. Ünnepségek, megemlékezések természetesek és emberileg is érthetőek: kegyelem, szomorúság olyan életérzések, amelyek ennek a múltnak valahogy az értékelését kiszakítják a magyar történelem hosszú folyamatából és én mindig arra szeretem a figyelmet felhívni, hogy 1956 itt, ebben a kelet-európai, egész-európai térségben nem véletlenül volt itt, ekkor és nálunk.

Ha egy pillantást vetünk az agyonrongált magyar történelemre és az ebből adódó sérült történelmi tudatra, akkor azt látjuk, hogy újra kell gondolni mindazt, ami volt.

Próbáltak négy és fél évtizeden keresztül is néha egy egész népet elítélni.

Ez indult ott, hogy „bűnös nép”, „utolsó csatlós” - idős emberek tudják, mire gondolok.

Ezzel a gondolatkörrel mételyeztek meg generációkat.

Miközben nem volt olyan évszázad, hogy a magyar szabadságvágy föl ne lobbant volna a török hódoltság után. A nagy fejedelemmel, 1848-cal, 1956-tal együtt. Ha ezeket sorba állítjuk, büszkék, lelkesek leszünk; értékeljük azt, hogy a Jóisten magyarnak teremtett bennünket, mert ezt mások nem ismételték meg, eltűrték a szolgaságot, ugyanilyen három évszázad alatt.

És most ünneplünk, méltán ünneplünk, sokfelé az országban. Korosztályomnak nem könnyű követni a sorozatos ünnepségeket, de amikor jelen van az ember, fellelkesül és valahogy szebbnek látja a világot. E mai ünnepség is ilyen.

Sokféle műsorkísérlet után láttunk egy olyan műsort itt, avatott fiatalok által előadva, amelyik sugárzott egyfajta szellemiséget.

Hallottunk mondatokat, amelyek kellett, hogy megragadjanak bennünk.

Mivel itt sok a fiatal és a diák, akkor ne feledkezzünk el arról a kötelezettségünkről, hogy ezt a szabadságvágy-folyamatot, amelyik három évszázada megnemesítette ennek a nemzetnek a lelkét, ennek szellemiségét, hajtásait ültessük át az utókorra. Az utókor lelkébe, szívébe.

Nagyon fontos, hogy úgy tekintsünk vissza eleinkre, akik ezt az országot talpra állították Trianon után, a szabadságharc bukása után kiegyezéssel, és bizony nem volt akármi a szatmári béke sem, akár vesztes háború-szabadságharc után is. Ezekre a folyamatokra gondoljunk és egy megsemmisítésre ítélt nemzet csodás életakaratára, ami bennünket, magyarokat mégiscsak jellemez.

Én nagyon köszönöm a Világszövetségnek, Sántha úrnak, hogy létrehozták ezt a mai, nagyon is imponáló rendezvényt.

Kívánom, hogy a jövőben, ha az öregek lassan személyesen emlékeikről szólni már nem is tudnak, mindig legyen legalább egy ifjú, 70 esztendős, aki megérti az előtte lévő generáció üzenetét, és azt megfelelő módon tolmácsolja a következő nemzedék számára.

Kívánok mindnyájunknak még hasonló szívbemarkoló ünnepségeket, hogy az elkövetkező napok ezzel teljenek el.

A jelenlévők elénekelték a Székely Himnuszt a Góbé Zenekar kíséretében, majd az ’56-os zászlóvivők, dobpergés közepette, kivonultak az emléktábla avatáshoz.

Ezzel kezdődött meg az ünnepség második része, amelyet *Dr. Petrasovits Anna*, az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetségének elnökségi tagja vezetett be.

Emlékeztetett arra, hogy a Corvin közben, 1989-ben helyeztük el az első táblát *Mesz János* - „Falábú Jancsi” - egykori tüzérparancsnok emlékére.

Az elmúlt 27 évben számos emléktáblát állítottunk a szabadság-harc hőseinek, dokumentálva a nemzet egységét az elnyomó hatalommal szemben.

Ebben az évben az 1956-os Emlékbizottság támogatásával újabb tábla kerülhetett fel az emlékfalra, *a szabadságharcban kivégzett mártírok, börtönre ítélt forradalmárok és a Szovjetunióba deportáltak tiszteletére.* Az

emléktáblát *Dr. Lomnici Zoltán,* az Emberi Méltóság Tanácsa elnöke, a Világszövetség tiszteletbeli elnöke; *Ughy Attila*, Pestszentimre-Pestszentlőrinc polgármestere, *dr. Sántha Gábor*, a Világszövetség elnöke és *Csigás Zoltán* alelnöke leplezte le; s *Csuka Tamás* református tábori püspök, nyugállományú dandártábornok áldotta meg.

A táblánál, a tiszteletadás jeleként, koszorút helyezett el:

a Honvédelmi Minisztérium, a Szabadság Éve Emlékbizottság és az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége nevében *Dr. Schmidt Mária* és *dr. Sántha Gábor*; *Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes nevében *Csallóközi Zoltán* és *Jenik Péter*; Józsefváros önkormányzata nevében *Sántha Péterné* alpolgármester; .a Révkomáromi Szekeresgazdák nevében *Bödök Dénes* és *Zétényi Csukás László;* .a Magyar Szabadságharcosok Hagyományőrző Veteránok Világszövetsége Egyesület nevében *Apró József* elnök és *Kovács János* vezetőségi tag; az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége Komárom-Esztergom megyei szervezet nevében *Czakó Ignác* és *Héregi Péter;* a Magyar Huszár és Lovashagyományőrző Társaság nevében *dr. Pál János* és *Cserhalmi Pál*; a POFOSZ Pest Megyei Szervezete nevében *Vén István, Vén Anikó és Vén László*; a Szabadságharcosokért Közalapítvány nevében *Bita Mária*; a Veritas Történetkutató Intézet nevében *Dr. Szakály Sándor* főigazgató; a Kárpát-medencei Nemzetőrség nevében *Fejér* István alezredes Budapest és Pest megyei régió parancsnoka. valamint *Kovács István* főhadnagy; a Francia-Magyar Emlékbizottság nevében *Bundik Lóránt*; a Recski Szövetség nevében *Somssich Tamás Sándor* főtitkár és *Herczku Tünde* irodavezető.

Ezután az egykori harcosok hozzátartozók, tisztelők és diákok helyezték el az emlékezés virágait.

A megemlékezés végéhez közeledve *Dr. Petrasovits Anna* megköszönte minden egyes résztvevőnek, hogy kifejezték hálájukat '56-os hőseink iránt. Megköszönte minden szervezőnek, technikai szakembernek, amiért a megemlékezés rendben és méltósággal lezajlott.

Külön köszönetét fejezte ki az 1956-os Emlékbizottságnak, *dr. Boross Péternek,* a Szabadságharcosok Közalapítvány elnökének, *prof. Dr. Schmidt Mária* kormánybiztos asszonynak a Világszövetség számára nyújtott támogatását a 60. évforduló méltó megünnepléséhez.

Köszönet illeti a *Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Műszaki Alakulatát*, *Dubnitzki Zsoltot*, a Helyőrség zászlósát, valamint a tököli *Mikecz Kálmán Huszárbandériumot*, hogy közreműködésükkel emelték a megemlékezés méltóságát.

A lelkeket fölemelő rendezvény a Szózat elénekléssével és a Magyar Takarodó hangjaival ért véget.

V. A.

*

(A Világszövetség Corvin közi megemlékező ünnepségéről készült fotógaléria és videofelvétel megtekinthető a honlapon, a www.1956mszvsz.hu címen. Az eseményről számos sajtóorgánum is tudósított, így - többek között – az M1 tévécsatorna élőben kapcsolta a rendezvényt; hírt adott az MTI; október 30-án a Duna tévé beszámolt a rétsági szoboravatásról; november 17-én a Kossuth Rádió Arcvonások című műsora interjút készített dr. Sántha Gáborral. Az adások visszakereshetők a médiumok honlapján. A tudósításban látható felvételeket Krasznai-Nehrebeczky Mária, a Honvédelmi Minisztérium fotóművésze készítette.)

KITÜNTETÉSEK – HONVÉDELEMÉRT

VILÁGSZÖVETSÉGÜNK TAGJAINAK

Az 1956-os forradalom és szabadságharc emléknapja alkalmából rendezett központi ünnepséget a Honvédelmi Minisztérium 2016. október 20-án, Budapesten, a Stefánia Palotában.

Magyarország honvédelmi minisztere - a társadalmi szervezetek és a nyugállományúak egyesületei javaslatára - a HM Társadalmi Véleményező Munkacsoport támogatásával, a nyugállományúak szervezetei, valamint a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át végzett áldozatos munkájuk elismeréseként, nemzeti ünnepünk, 2016. október 23.-a alkalmából, kitüntetéseket adományozott.

Örömünkre szolgál, hogy Világszövetségünk több tagja is részese lehetett e megtiszteltetésnek.

A Honvédelemért Kitüntető Cím I. fokozatát kapta Schrötter Tibor alelnök

A Honvédelemért Kitüntető Cím II. fokozatát kapta Guba László

A Honvédelemért Kitüntető Cím III. fokozatát kapta Szentiványi György
Az Aranykor Kitüntető Cím ezüst fokozatát kapta Bazsó Károly
Maléter Pál Emlékérmet kapott: Bereznai László, Kutas György, Krázi Csaba, Szerencsés Sándor, Szűcs Béla Albert és Szűcs Béla Albertné.

Gratulálunk tagjainknak az elismerésekért, és erőt, egészséget kívánunk!

Az 1956-os MSZVSZ Elnöksége

ELISMERÉSEK AZ EMLÉKÉV ÉS AZ ASSZONYTÜNTETÉS ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

(Folytatás a 2. oldalról)

„A magyarok lelkéig kell eljutni '56 emlékének. Ezért tartom fontosnak,hogy ezidén, nemcsak október 23.-a és november 4.-e között emlékezünk, hanem ez egy hosszabb eseménysor, a megtorlás áldozataira is van módunk emlékezni (…) Tegyünk azért, hogy mint a búvópatak, hétről hétre jöjjenek elő az események, mint például az asszonytüntetés" – mondotta Dr. Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, az 1956-os MSZVSZ tiszteletbeli elnöke, a Földművelésügyi Minisztériumban, 2016. december 5-én megtartott ünnepségen.

Ezen a rendezvényünkön adták át az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetségének elnöksége által odaítélt kitüntetéseket:

Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége hazaszeretetéért, példamutató nemzeti elkötelezettségéért, és 1956 eszméjének őrzéséért, ápolásáért az '56-os Hűség a Hazához Arany fokozatú Lovagkereszt kitüntetést adományozta:

Dr. Horváth Attilának, a Tóth Ilonka Emlékház kuratóriuma jogi képviselőjének.

'56-os Hűség a Hazához Ezüst fokozatú Lovagkereszt kitüntetést kapott:

Dr. Sömjéni László, a Szabadságharcosokért Közalapítvány kurátora
Menczer Erzsébet, a SZÓRAKÉSZ elnökasszonya
Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet elnöke
Kovács Péter, a XVI. Kerület polgármestere.

'56 -os Hűség a Hazához Érdemrend Nagykereszt kitüntetést kapott:

Dr. Pál János, a Magyar Huszár és Lovas Hagyományőrző Társaság ügyvezető elnöke
Béres Sándor , a Világszövetség Karcagi Szervezete elnöke
Bita Mária, a Szabadságharcosokért Közalapítvány titkárasszonya
Dr. Kedves Gyula ezredes**,** hadtörténész
Katona János mérnökkari alezredes
Prof. Emeritus Dr. Szieberth István
Sinka Jenő, a Világszövetség Fejér Megyei Szervezete elnöke
Szerencsés Sándor, a Világszövetség Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Szervezete elnöke
vitéz Kovács Krisztián, a vitéz Mikecz Kálmán Honvéd és Huszár Hagyományőrző Egyesület parancsnokhelyettese és alapító tagja

'56-os Hűség a Hazához Érdemkereszt kitüntetést kapott:

Bene Imre, F. Molnár Sándor, Fazekas Sándor, Kaczander Károly, Kárpáti Vince, Kimmel István, Kovács Borbála Ibolya, Kovács Mária, Lenner Istvánné, Sokvári Sándor, Uri Szabó György, vitéz lovag Rásonyi István, a Világszövetség tagjai; **Máté Ferencné**;
továbbá: **Kozári Mihály**, a Világszövetség Fejér Megyei Szervezetének Alelnöke; **Mayer Ferenc**, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet alelnöke; **Petrovics Sándor**, a Tóth Ilonka Emlékház kuratóriumi elnöke; **Szabó László Dezső** művész úr; **Szász András**, a Világszövetség elnökségi tagja; **Szőnyi Kinga**, a Magyar Asszonyok Érdekszövetségének elnökasszonya; **vitéz Balázs Sándor**, a vitéz Mikecz Kálmán Honvéd és Huszár Hagyományőrző Egyesület tagja**; vitéz László Gábor**, a Székely Katasztrófaelhárítás őrnagya; **vitéz lovag Máriássy György** altábornagy, a Tóth Ilonka Emlékház kuratóriumának tagja; **vitéz Rutay István** nyá. ezredes, a Világszövetség Bajai Szervezetének alelnöke; **vitéz Schön Pálné**, a Világszövetség Bajai Szervezetének elnökasszonya.

DÍSZEBÉD A SÁNDOR PALOTÁBAN

(MTI Fotó: Kovács Tamás)

Áder János köztársasági elnök díszebéden látta vendégül a Sándor-palota Mária Terézia Termében az ’56-os szervezetek képviselőit, a forradalom hőseit. Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából 2016. november 2-án megtartott fogadáson részt vett *dr. Boross Péter* volt miniszterelnök, az 1956-os Emlékbizottság állandó tagja, *Wittner Mária,* 1956-os halálraítéltet, az 1956-os Emlékbizottság védnöke, *Regéczy-Nagy László,* a Történelmi Igazságtétel Bizottsága elnöke, nyugállományú dandártábornok, *Orbán Etelka* volt politikai fogoly valamint az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége, a Magyar Politikai Foglyok Szövetsége vezetői, egykori szabadságharcosok és rokonaik.

Ezen a díszebéden a kötetlen beszélgetés lehetőséget biztosított arra, hogy *dr. Sántha Gábor,* Világszövetségünk elnöke az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából, az 1956-os MSZVSZ által készíttetett emlékvázát átadja Áder János köztársasági elnöknek.

A díszebéden készített felvétel az üdvözlés pillanatát örökítette meg.

A LELKEK ÖSSZEKAPASZKODTAK

FELAVATTÁK A MINDSZENTY-PALLAVICINI EMLÉKMŰVET

Háromévi küzdelmem gyümölcsét arathattam le 2016. október 30-án. Sikertelen forráskeresések után, amikor már azt hittem, minden ajtó bezárult előttem, akkor az 1956-os Emlékbizottság végre pozitívan bírálta el pályázatomat, és 20 millió forintos támogatásával megnyílt az út az emlékmű megvalósításához.

Előre ittunk a medve bőrére, bizalmi alapon mindenki, aki a szobor munkálataiban részt vett, fizetség nélkül dolgozott, hiszen az összeg csak az utolsó héten került a számlánkra. Mi napra pontosan a 60. évfordulón akartuk és avattuk ezt a szobrot, ugyanis a kompozíción ábrázolt találkozás 1956. október 30-án történt. Talán azért is volt minden vállalkozónak bizalma, mert a szobor szellemisége maga mögé utasított mindenféle bizalmatlanságot. Amikor a helyszínen az utolsó két hétben megjelent a három és fél méter magas boltív, majd rákerültek a szárnyak, páratlan összefogást tapasztaltunk.

Eltűnt a jobb- és baloldal, mindenki segíteni akart. Úgy érzem, *Babusa János* szobrászművésznek ezzel az emlékművével – remélem nemcsak átmenetileg – temettük a köztünk lévő árkokat, azzal, hogy ökumenikus áldást szerveztünk, minden helyit és környékbelit bevontunk az avatásba. Mindenki tenni akart azért, hogy ez a megemlékezés felemelő és emlékezetes legyen. A szobor körül legalább ötszázan álltunk koszorúban, lelkeink összekapaszkodtak.

Megható pillanatok voltak, amikor *Pallavicini Borbála*, a mártír leánya beszélt a hátra maradt család drámájáról, majd az unoka, *Pallavicini Zita* beszélt arról, hogy míg a család vétkéül rónak fel egy századokkal korábbi bűnt: Fráter György megölését, addig a nagyapja meghalt a bíborosért. Beszédet mondott még Pallavicini posztumusz ezredes még élő katonája, *Szűcs Béla Albert*, aki emlékezett a katonák által nagyon szeretett, néhai parancsnokra:

- Őrnagy Úr! Szűcs Béla Albert, a 9001 Rétsági Páncélos Tiszthelyettes Képző Iskola volt növendéke, jelentkezem. Jelentkezem, mert tudom, hogy ott, fenn, a magasban ön tekint reánk, a hálás utókorra, akik most azért gyűltek össze az ön volt szolgálati helyén, hogy emlékezzenek. Önre, arra a magyar katonatisztre, aki miden időben ember tudott

lenni az embertelenségben, akit katonái becsültek, tiszteltek, szerettek. Azt is tudtuk, mi beosztott katonák, növendékek, hogy a tisztikarban voltak olyanok, akik irigykedtek, akik nem tudták elviselni azt a katonai tudást, melyet az ön személye megtestesített.

Jelentkezem, abból az alkalomból, hogy a hálás utókor összesereglett: a mártírhalált halt Pálinkás-Pallavicini Antal páncélos őrnagynak és Mindszenty József bíboros hercegprímásnak emlékművet állítson. Jelentkezem Rétság városából, ahonnan elindult, hogy parancsot teljesítsen és Mindszenty József bíborost Budapestre kísérje, Garami Lajos ezredes, a rétsági páncélos laktanya parancsnoka és Tildy Zoltán államminiszter rendeletére a parancsot végrehajtotta.

Itt, Rétságon, talán ma is élnek olyan volt katonai személyek, akik ön ellen foglaltak állást; részesei voltak annak a súlyos ítéletnek, melyet olyanok hoztak, mint a négy elemit végzett Gyurkó Lajos, Uszta Gyula vezérőrnagyok, akiknek nem sok hajaszála hullott ki s tudományokért. Életfogytiglanból lett halálbüntetés, melynek szegei lezárták az ön koporsójának fedelét. Ők pedig továbbra is szolgálták, kiszolgálták a kommunista hatalmat, és élvezték Kádár János vérbosszújának diadalát.

Sajnos, ez a nap, 1957. december 10-én be is követezett: 6 óra 43 perckor, 35 éves korában, szíve megszűnt dobogni. Hátrahagyva családjának a fájdalmat, a meghurcolást, az éjszakai zaklatást, míg hóhérai halotti tort ültek.

Az emlékművet a 2-es főútról is jól látható helyen helyeztük el, egy körforgalom közepén. Talapzata az 56-os budapesti macskaköves utcára utal. A rajta álló tágra nyitott boltíves kapu egy szárnyas oltárra emlékeztet, melynek egyik szárnyán megjelenik egy kereszt, előtte

Mindszenty bíboros alakjával, a másik szárny osztás nélküli ablaka egy tükröt szimbolizál, melyből Pálinkás Pallavicini Antal meghasonlott önmaga néz vissza. Ez az a pillanat, amikor eldöntötte, hogy hol a helye, és a nép mellé állt.
Ez a „szárnyasoltár" választja el a rabságot a szabadságtól, és míg a nyitott boltíven Mindszenty bíboros hercegprímás fogságából kilép a szabadságba, addig ugyanez a pillanat megpecsételi Pallavicini jövőjét, ugyanis a találkozást követően az őrnagy, parancsra, felkíséri a bíborost Budapestre, és ezért a cselekedetéért életével fizetett.

Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy a rendezvény fővédnökségét elvállalta *Simicskó István* honvédelmi miniszter úr és nevében *Kun Szabó István* vezérőrnagy, miniszteri biztos leleplezte Pallavicini szobrát, *dr. Beer Miklós* váci megyés püspök pedig Mindszenty bíborosét.

Ezen a különleges napon velünk emlékezett a Pallavicini család szülőházájának nagykövet asszonya, *Maria Assunta Accili Sabbatini*, és a budapesti Amerikai Nagykövetség ideiglenes ügyvivője, *David Kostelancik*, hiszen 15 évig ők adtak menedéket Mindszenty bíborosnak.

Velünk ünnepeltek Mindszenty bíboros oldalági rokonai és csehimindszenti polgárok, Nógrád megye vezetői, parlamenti képviselőnk: *Balla Mihály*, Rétság és a szomszédos települések vezetői és lakói. Az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetség részvétele a támogatás megszerzésében és az ünnepség megszervezésében döntő jelentőségű volt; *dr. Sántha Gábor* elnök és a Világszövetség több prominens tagja szintén velük ünnepelt.

Hálásan köszönjük, hogy *Dr. Petrasovits Anna* és *Czakó Ignác* magukra vállalták a kegyeleti megemlékezés levezetését!

Felvételről Sinkovits Imre által mondott *Szózattal* indult a megemlékezés és a *Boldog asszony anyánk* kezdetű, régi magyar himnuszunkkal zárult.

Azóta a csendes kis utca forgalma megnövekedett, folyamatosan ismeretlen autók tűnnek fel az emlékmű körül és a látogatók elhelyezik gyertyáikat, mécseseiket, ez is bizonyítja, hogy célunkat elértük.

Hálát adok a Jóistennek, hogy megadatott nekem, tehettem azért, hogy ez a két ember, bronzba öntve, itt állhat közöttünk, örök példaként!

Pfaff Lászlóné

HAZASZERTETET HIRDET A LYUKAS ZÁSZLÓ

Csigás Zoltán alelnök

Ecséd nagyközségben, 2016. október 23.-án, az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából, lyukas zászlót ábrázoló emlékművet avattak.

A mű készítője *Varga Attila* Európai Kőfaragó Mester. Az avatáson részt vett *Szabó Zsolt* államtitkár, országgyűlési képviselő, *Csigás Zoltán,* az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetségének alelnöke, *Maksa Mátyás* polgármester, továbbá több társadalmi és civil szervezet képviselője, valamint ecsédi polgárok.

A lyukas zászló, amilyen spontán módon keletkezett, ma is mély érzelmet és értelmet hordoz – mondotta beszédében Csigás Zoltán alelnök. – *A diktatúrát jelentő címert, a vörös csillaggal, elementáris erővel utasították el a szabadságért küzdő hősök. Helyét nem töltötték be semmi mással, hogy örök mementóként hirdesse a magyarság szabadságvágyát és hazaszeretetét.*

Hatvan év távlatából már biztosan tudható, hogy nemes ügyet képviseltek a zászlótartó magyar hősök, részük volt a szovjet diktatúra lebontásában. Kívánom, hogy legyünk méltóak az ’56-os hősökhöz és mártírokhoz. Példájukból merítsünk erőt azokhoz a feladatokhoz, amelyek várnak ránk, magyarokra, itt, a Kárpát-medencében.

Maksa Mátyás polgármester arról szólt, hogy az önkormányzat pályázatot nyújtott be az 1956-os Emlékbizottsághoz, melyet megnyertek, és ez tette lehetővé az emlékmű felállítását.

Az emlékművet *Szabó Zsolt* országgyűlési képviselő avatta fel.

A résztvevők az emlékezés és hála koszorúit és virágait helyezték el az emlékműnél.

A Richter Gedeon Általános Iskola tanulóinak ’56-os eseményeket felelevenítő műsora zárta az ünnepséget.

ÉS FELRÖPPENT ÖTVENHAT GALAMB

„Csak magyarul tudtak apáink itt élni,
És ha halni kellett: nem tudunk mi félni,
örömben és gondban, napsugárban, árnyban,
Magyarok vagyunk mi életben halálban.”
(Kiss Arnold rabbi, költő)

Rendhagyó ’56-os jubileumi emlékünnepséget tartott az éppen tízesztendős Magyar-Zsidó Szabadságharcosokért Emlékbizottság 2016. november 4-én Budapesten, a Baross tér 19. számú ház előtt. *Rosenfeld Dániel Imre,* a MAZSISZEM alapító elnöke, a rendezvény főszervezője szólt arról, hogy miért éppen ez a ház az emlékezés helyszíne. Egy ötszáz szabadságharcost számláló csapatnak ugyanis itt volt a főhadiszállása, s vezetőjük a holokauszttúlélő *Nickelsburg László* volt.

’56 Magyar-Zsidó Hősei címmel megtartott rendezvényen *Dr. Róbert Péter* egyetemi docens, történész érdekfeszítő áttekintést adott a forradalomról és szabadságharcról, hiszen ez a megemlékezés 1956 zsidó és nem zsidó hőseiről is szólt.

Éppen ezért az ő emléküket is őrzi az épület falára frissen felhelyezett tábla, amelyet *Rosenfeld Dániel Imre* elnök és egy ’56-os szabadságharcos leplezett le.

Jobbról: dr. Róbert Péter, mellette Rosenfeld Dániel Imre

Az ünnepség zárásaként - a forradalom és a szabadságharc évszámát szimbolizálva - felröptettek 56 galambot.

DOMBORMŰ HÁROM IFJÚ MÁRTÍRNAK

Fekete Dávid alpolgármester leleplezi a domborművet

(Fotó: gyor.hu)

1956. október 25-én nagy tömeg vonult kiabálva a győri börtönhöz: *Eresszétek ki a politikai foglyokat ti piszkos ávósok!* Nagy dörömbölés és kiabálás közepette hirtelen hátulról, a Baross-híd felől, egy ÁVÓS-teherautó törtetett elő a tömegben. Aki nem tért ki előle, azt egyszerűen elgázolták! Ezért a megriadt tömeg kétségbeesetten megpróbált kitérni az útjukból. *Dr. Kolozsy Sándor* barátaival együtt menekült. A felbőszült tömeg téglazáport zúdított a lövöldöző ÁVÓ-sokra, akik fejvesztve ugráltak le a teherautóról, és rohantak be a börtön udvarába, majd az épületbe. Onnan lőtték a tömeget.

Így vesztette életét három társa: *Szabó Béla, Máté Mária* és *Halász Ödön.*

A Sydney-ben élő, egykori 1956-os, igazolt magyar szabadságharcos nemzetközi hírű szobrászművész lett, s a 60. évfordulóra mártírtársairól készített domborművet, amelyet városának, Győrnek ajándékozott. Az alkotást a börtönnel szemközti ház falán helyezték el, s 2016. október 25-én avatták fel.

SCHRÖTTER 100

Miféle konok, kemény, kitartást követelő belső erő hajt egy hajlott korú embert - ki saját sorsával írta Rákosi és Kádár történelmét -, hogy mindannak, mit megélt, hírvivője legyen?

Mégpedig nem akárhogy.

Elmondja, milyen volt a *csengőfrász,* amikor állam elleni szervezkedésért letartóztatták; hogyan vertek szöget a szorítóba fogott hüvelykujjának körömágya alá Rákosi börtönében, mikor alig múlt tizenhat; mi történt a kisgyóni, az oroszlányi, az ajkacsingeri rabbányában, ahol *ellátásukért* dolgoztak; szabadulása után milyen módon akarták beszervezni; miként sebesült meg 1956. október 29.-én; beszél a kitördelt fogairól, a rugdosástól megrepedt gerincéről és megbénult bal lábfejéről; hogyan verték ki a börtönben gyermeküket fiatal feleségéből, aki később, szabadulván, a vonat elé vetette magát.

Elmondja újra és újra, fel-feltörő indulattal, erőteljes érzelmekkel. Ugyan ki tudna elvonatkoztatva, kívülállóként beszélni saját meghurcolásáról, tönkretételéről?! Úgymond: a rendhagyó történelem órákon. Ahová visz magával húsz tablónyi, korabeli dokumentumokat, saját maga által gyűjtött'56-os relikviákat, iskolákba, művelődési házakba.

Láttam, tapasztaltam. Egy-két diák még sutyorog az első pár percben, azután már ők is pisszenés nélkül figyelnek, sőt: jegyzetelnek. Fogva tartja őket az *elképzelhetetlen* valóság. Mert e történet hiteles, e történelem pedig igaz. *Igaz* ember mondja.

Ő Schrötter Tibor, a Világszövetség alelnöke. Közel két évtizede járja az országot. 2016. október 5.-én Zsámbékra érkezett s egy csöndes jubileumhoz: *megtartotta a 100. rendhagyó történelem órát és kiállítást.*

De aztán ment tovább: Csömör, svájci tv, Sportkórház, Kulcs, Belvárosi Polgári Szalon, Csopak, Karc Rádió, Nagytarcsa, Óbuda, ECHO Tv, Szekszárd, Pestszentlőrinc-Pestszentimre, Budakalász.

És nincs megállás. Összecsomagol, és ismét elindul. Mert el kell mondani. Mindenkinek. Aki nem tudja, azzal ugyanígy elkövethetik mindazt, amit vele.

Hogy miféle konok, kemény, kitartást követelő belső erő az, ami hajtja, hogy nyolcvannégy esztendősen újra és újra útra keljen? Ugye, már sejtik? A küldetéstudat. Hogy ’56 élő maradjon. Beékelődjön ifjúi lelkekbe. Mindörökre.

Talán emlékeznek rá a kedves Bajtársak és Olvasók, hogy Schrötter Tibor volt az, aki múlt év szeptemberében levelet írt a Budapesti Közlekedési Központnak. Javasolta, hogy az 56-os villamos vonalán, 61-es számmal közlekedő járatot jelöljék 56-os számmal, az ’56-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója és az emlékév tiszteletére. Hiszen ez a villamos olyan helyszíneket érint, amelyek a forradalom és a szabadságharc idején jelentős események színterei voltak: Móricz Zsigmond körtér, Sportkórház, Déli pályaudvar, Széna tér, Maros utca, János Kórház és Hűvösvölgy.

Ezt a kezdeményezést a Világszövetség elnöksége érzelmi-kegyeleti és hagyományőrző szempontból is feltétlenül támogatta. Daróczi Kálmán vezérigazgatótól kedvező választ kaptunk, s levelét közöltük is múlt karácsonyi számunkban.

Hogy ez a kezdeményezés eredményes lett, arról bárki meggyőződhet, ha azon a környéken akad dolga, hiszen a budai fonódó villamoshálózat átadása óta 56-os jelzéssel közlekedik a járat.

Vennes Aranka

OKTÓBERI TŰZVIRÁGOK – 1956
KÉPKIÁLLÍTÁSOK ÉS MEGEMLÉKEZÉSEK

2016. október 23.-án Mátészalkán megemlékeztek a kivégzett forradalmárról, Balázs Ferencről. Egyidejűleg megnyílt a Mátészalkai Szentpéteri Zsigmond Kulturális Központ és Színház épületében az Októberi Tűzvirágok – 1956 című rajpályázat képeiből rendezett kiállítás. A felvételen Fónay Jenő, a POFOSZ alapító elnöke látható, jobbról, mellette Balázs István, a forradalmár hős öccse.

(Fotó: Varga Dezső)

Wittner Mária (képünkön) volt a Nagykörúti Polgári Estek vendége 2016. október 27-én.

„Wittner Mária minden szavának súlya van. Igazat beszél, pózok nélkül, megingathatatlanul, a mélységes és átlényegítő szeretet nevében" – írta Facebook-bejegyzésében Rónaszékiné Keresztes Mónika, a Fidesz VI.-VII. választókerületi elnöke, majd így folytatta -:"Az '56-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége vándorkiállítás keretében a díjnyertes képekkel tette még értékesebbé az emlékezést. Köszönet Csigás Zoltán alelnök úrnak, dr. Petrasovits Anna elnökségi tagnak és férjének Czakó Ignácnak!"

LÁTJÁTOK?

Nem egy olyan esetről tudunk, hogy valakit forradalmi vers elmondásáért ítéltek börtönre 1956 után. Ez lett a sorsa Horváth Jófejű Zoltán tanárnak, aki a győri városháza erkélyéről szavalta el költeményét a lázongó tömegnek. A Legfelsőbb Bíróság 5 évi börtönre ítélte, amelyet azután egy évre mérsékelt, s amelyet Győrben, Kőbányán és Márianosztrán töltött le. Kiszabadulása után az ÁFOR-nál lett segédmunkás.

Folyamatosan részt vett ún. "felszabadulási" irodalmi pályázatokon, I-II. díjakat nyert. Munkája mellett kedvenc tevékenysége volt a képzőművészet, közel száz fantasztikus realisztikus stílusban alkotott festményt őriznek a győri barátok és a család. Két verseskötete jelent meg: Világkapu és a Szerelmem: Győr.

A Magyar Köztársaság 1956-os emlékérmét 1991-ben kapta köszönetül "a nemzet sorsát és történelmét meghatározó dicsőséges forradalom alatt példamutató helytállásáért", majd 1996-ban Győr városa 1956-os jubileumi emlékérmét.

1990. június 25-én hagyta el e földi világot.

Íme a vers:

Látjátok?

Nem kell a magyarnak
a piros cifra cirkusz!
Nem kell a magyarnak
a hazug kommunizmus!
Látjátok a nép harcát?
A párt-királyságot
csak a tankok tartják.

A történelem ítélete hangzik:
48-ban a cár katonáit hívta az osztrák…
ma, hogy szabadságunkat elorozzák,
új vörösen vannak, jönnek,
de nyakunkra az álmagyar hívta
a magyar ellen. Szörnyű!
Átok! Súlyts az árulókra
villámnál sebesebben!

Bitangok!
csalással ültök pamlagon,
a ti császárságtok nem a munkáshatalom!
Kapaszkodtok a rangotokba!
Féltek, öltök, nyaltok,
de robbant a bomba:
saját bálványotok leomlik rátok,
s a csömörtől magatokra okádtok.

Nem kell a magyarnak
a piros cifra cirkusz!
Nem kell a magyarnak
a hazug kommunizmus!

Látjátok? Új vörösen jönnek
gyalázzák a magyar földet!

Látjátok a nép harcát?
Viperák hiába marják!
A bűvölt kígyók utolsó táncuk járják…
E perc s a történelmi hosszú idő
a felkelőknek adja a pálmát.

Győr, 1956. október 25.

EGYÜTT EMLÉKEZTÜNK AZ ORSZÁGGAL

Veszprémben a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet megemlékezésén, 2016. október 8.-án emlékéremmel tüntették ki dr. Sántha Gábor elnököt, Csigás Zoltán és Schrötter Tibor alelnököket

Emlékeztünk alapító elnökünkre, Bocskay T. Józsefre a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben, 2016. október 19.-én. (baloldali kép) Jobbról: dr. Sántha Gábor, Balázs István, Máté András, Szabó Lajosné, Máté Ferencné és Csorvási Gyula.
Mátészalkai szervezetünk képviselői 2016. október 21.-én pedig megkoszorúzták emléktábláját Napkoron

Az 1956. október 25-i Kossuth téri sortűz áldozataira emlékeztek az Országház előtt kialakított emlékhelyen 2016. október 25.-én, 26.-án pedig a Rákoskeresztúri Új köztemetőben Csigás Zoltán és Balázs István képviselte a Világszövetséget (Forrás: MTI)

Megemlékezés a Műegyetemen, a forradalom „bölcsőjénél” 2016. október 22.-én. A Világszövetség képviseletében (középen) Tihanyi Józsefné és dr. Sántha Gábor

GAZDAG ÖRÖKSÉG
EMLÉKTÚRA KISKUNMAJSÁN

A Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója tiszteletére 2016.október 29-én kirándulást szervezett Kiskunmajsára az 56-os bajtársak, egykori "pesti srácok" és vendégek részére.

A programban a Pongrátz Gergely által alapított múzeum és kápolna megtekintése volt. A múzeum képviselője fogadta a vendégeket, aki rövid ismertetőt tartott. Az 56-os múzeumot és kápolnát Pongrátz Gergely, a Corvin köz egykori főparancsnoka álmodta meg, aki részben saját erőből, részben adományokból valósította meg.

A kápolnát néhai Csete György Kossuth díjas építesz tervezte, melyet 2002-ben szenteltek fel. A kápolna egyik tornya a győztes forradalmat, a másik a vérbe fojtott szabadságharcot jelképezi.

A kápolnában van eltemetve Pongrátz Gergely – aki 2005 májusában hunyt el - és bátyja, Pongrátz Ödön, akit 2010 januárjában veszítettünk el.

A vendégeket itt Csigás Zoltán alelnök úr köszöntötte és közösen az áldozatokért egy imát mondtunk.

A régi bajtársak nevében Arany Tibor idézte fel emlékeit:

- Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján tisztelettel emlékezünk az összes 56-os hősre. Mindazokra, akik az életüket áldozták és azokra is, akik egész életükben hátrányos helyzetbe kerültek. Az elmúlt 60 évben – kevés kivételtől eltekintve –az igazságtétel elmaradt, a bűnösök neve nem került nyilvánosságra. Mi sokan hazajöttünk az emigrációból, nyugdíjas korunkra, és igényelnénk az igazságos elszámolást.

Itt, Kiskunmajsán, fájó szívvel tisztelgünk Pongrátz Gergely és Ödön sírjánál. Köszönet azért, hogy a nemzeti jólétért harcoltak. Köszönet mindazoknak, akik a kiskunmajsai 56-os múzeum, kápolna és ifjúsági tábor létrehozását, renoválását és fenntartását elősegítették.

Az 56-os múzeum emléktáblájánál *dr. Sántha Gábor* elnök mondott ünnepi beszédet:

- Tiszteletadásra döntjük a lyukas trikolórt, és méltósággal fejet hajtunk Pongrátz Gergely és Ödön életműve előtt. Az áldott emlékű „Bajusz" máig is fényes állócsillag a magyar – és világtörténelem csillagrengetegében.

Ezen az istenáldotta szent helyen, ahol Pongrátz Gergely szíve utolsót dobbant, megértettem, honnan ered a Pongrátz-legenda, amely az utolsó Corvin közi parancsnokot, Ödönt glóriával övezi.

Szamosújvárról kényszerült az örmény-magyar származású család a második világháború elvesztése után a harmadára tépett anyaországba. Az ország több pontján is próbáltak gyökeret ereszteni.

A vidéken dolgozó agronómus ifjú a forradalom kitörésének hírére Budapestre indult. Október 25-én már testvérei között, a Corvin közben volt. Október 29-én, 60 évvel ezelőtt úgy tűnt, a forradalom győzött, azonban hallani sem akart a Corvin köz átadásáról. Radikális maradt, így lett november 1-jétől a Corvin köz főparancsnoka.

November 4-én, amikor az aránytalan és brutális túlerővel támadó szovjetek szinte rommá lőtték a Corvin közt, a védhetetlenség miatt feladta a híressé vált védhelyet, és lemondott főparancsnoki tisztéről.

Úgy gondolom, nem utolsó szempont a Pongrátz-legendában az sem, hogy 5 Pongrátz-fiú harcolt együtt, akik közül Ödön kitűnt katonai tapasztalatával.

Az előrelátás megőrizte a Pongrátz-fiúk életét, november végén magyar katonák támogatásával Ausztriába távoztak.

A legendás főparancsnok Ausztriában, Amerikában, Spanyolországban is embert próbáló energiával fáradozott azon, hogy az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc örök és fénylő példa maradjon, s ne vesszen a szürkeség homályába. Ennek érdekében kápolnát emeltetett az elhunyt Corvin közi bajtársak emlékére, 1956-os emlékmúzeumot hozott létre, Ödön bátyjával ifjúsági tábort működtetett a forradalom és szabadságharc csodálatos őszi napjainak ébren tartására.

Gazdag örökség: kötelességünk őrizni, becsülni, továbbadni az utókornak, elsősorban az ifjúságnak, a még meg sem született unokáinknak, dédunokáinknak!

Koszorúzás, múzeumlátogatás, közös ebéd következett, amit *Bokor János* híres nótaénekes tett hangulatossá. Dr. Sántha Gábor elnök úr megköszönte a részvételt és elmondta, hogy adományból sikerült ezt az utat megszervezni.

Köszönettel tartozunk az adományozóknak!

A.K.

ERŐT ADÓ GYÁSZ A LEGMAGASABB TÁRSADALOM-SZERVEZŐDÉS

„Az 1956-os magyar forradalom kimagasló érdeme, hogy az egész emberiség számára képes volt történelmi távlatokban meghatározni az emberileg élhető világ fejlődésének útját" – fogalmazott Rácz Sándor, az 1956-os Központi Munkástanács néhai elnöke, a forradalom 55. évfordulóján. Később így folytatta: „November 4.-e után folyamatosan arra törekedtem, hogy egységben tartsuk a magyar munkásokat, és a forradalom által kijelölt úton, szembeforduljunk a hazaárulókkal, és a szovjet vezetőket arról győzzük meg, hogy mi, magyar munkások, nem akarunk mást, csak valóságos és nem hazudott szabadságot és nemzeti függetlenséget. Nagyszerű volt megtapasztalni, hogy a munkások az egész országban ugyanúgy gondolkodtak jelenről, jövőről, mint én, ezért tudtunk szinte pillanatok alatt országos munkástanáccsá szerveződni és keményen ellenállni 1956. december 11-ig, amíg a Parlamentben le nem tartóztattak a kommunista pribékek, hogy később, 1958-ban, életfogytiglani börtönre ítéljenek."[1]

Szükséges-e, lehet-e ennél többet elmondani arról a rettenet-napról, amely azután további harminchárom esztendőre megpecsételte a magyar haza sorsát? Mely olyan gyásznappá lett, ami mégis erőt adott – beépülve a tudat alá - sokaknak ezekre az évtizedekre. S ami a mostani időkre mégis büszkeséggel kell eltöltsön mindannyiunkat.

[1] Idézet a Magyarok Világszövetsége által 2016-ban, a Magyarok IX. Világkongresszusára és az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulója tiszteletére kiadott Kisenciklopédia 15. számából

A magyar hősi halott orvosok emlékműve a Ludovika téren
(Fotó: Pető Zsuzsa)

Egyre többen és több helyütt rójuk le tiszteletünket a már meglévő vagy most felállított emlékműveknél. Az 1956-os MSZVSZ elnöksége és tagjai a 60. évfordulónak e napjaiban is elzarándokoltak ezekhez, hogy kegyeletüket leróják. November 3-án koszorút helyeztek el Tökölön, a 1956-os emlékoszlopnál; a Kisfogházban, a megemlékezésen részt vett *dr. Sántha Gábor* elnök, *Balázs István* elnökségi tag és *Sinka Jenő*, a Fehér megyei szervezet elnöke.

Csigás Zoltán alelnök a tököli megemlékezésen

Úgyszintén fontos esemény volt számunkra a Rákoskeresztúri Köztemető Látogató Központjának átadása. A Magyar Állami Operaház Jókai Utcai Zenekari Centrumának 2016. november 3.-ai és 4.-ei estjét *dr. Sántha Gábor* elnök beszéde nyitotta meg. Színre vitték *Andrássy-Neuenstein Frigyes: Sír a téli éjszaka* című, egyfelvonásos zenés-verses drámai daljátékát, amelyet 1956 emlékére írt.

Világszövetségünk részt vett a Honvédelmi Minisztérium 301-es parcellánál tartott megemlékezésén, 2016. novembere 4.-én; úgyszintén a XVIII. kerületi, Hargita téri emlékező ünnepségen. Koszorút helyezett el az orvosáldozatok emlékművénél a Szabadságharcosok Közalapítvány képviseletében *dr. Sántha Gábor,* az 1956-os MSZVSZ elnöke, *dr. Petrasovits Anna* elnökségi tag pedig Világszövetségünk nevében.

A gyász napjaiban azonban ne feledkezzünk meg arról, hogy a hősök és harcosok áldozata nem volt hiábavaló. Ebbéli hitekről tanúskodnak emlékművek, emléktáblák. Idézzük ide csupán egyetlen egynek felemelő, erőt adó gondolatát, amelyet Erdőkertes önkormányzata állított az emlékév tiszteletére, az 1956-os emlékbizottság támogatásával: *„Ahol a hősöket nem felejtik, mindig lesznek újak.”*

V.A.

EMLÉKHÁZ TÓTH ILONKÁNAK

A XVI. kerületben a forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján nyitották meg Tóth Ilonka emlékházát, hogy az ’56-os mártír története például szolgáljon a felnövekvő nemzedékeknek. Az emlékház kuratóriuma díszoklevelet és emlékplakettet adományozott Feketéné Krázi Tímea intarziaművésznek, aki az általa elkészített Tóth Ilonka portrét ajándékozta az emlékháznak; továbbá dr. Sántha Gábor elnöknek, Csigás Zoltán és Schrötter Tibor alelnököknek.

JÓZSEFVÁROSI ELISMERÉSEK

Józsefvárosi Becsületkeresztet kapott a Szabadságharcosokért Közalapítvány, az Országos Széchenyi Könyvtár és a Magyar Nemzeti Múzeum.

Díszpolgári címmel tüntették ki *Wittner Mária* volt halálraítélt szabadságharcost.

Posztumusz díszpolgári címet kapott *Máté Ferenc* egykori nemzetőr és Világszövetségünk javaslatára – *Iván Kovács László* volt Corvin közi parancsnok.

FELEJTHETETLEN 56-OS ÜNNEPSÉG EDMONTONBAN

A KANADAI NEMZETI ÖRÖKSÉG RÉSZE

Edmonton a legészakibb nagyváros Észak-Amerikában. Alberta állam földrajzi központja és egyben fővárosa is. A North-Saskatchewan folyó mellett fekszik, közel 300 km-re Calgarytól. Edmontonnak rendkívül virágzó kulturális élete van.

Híres egyetemmel rendelkezik, színházai vannak, operával és szimfonikus zenekarral, valamint számos múzeummal, galériával dicsekedhet. „*Kanada fesztiválvárosa"* nevet azért kapta, mert egész évben történik valami, dzsesszfesztivál, kiállítások, lóverseny, autóverseny, vásárok, rodeók. Nem véletlen tehát, hogy idén, a Magyar Kulturális Tanács szervezésében itt rendezték meg az 1956-os forradalom 60-ik évfordulóját fémjelző, Nyugat-Kanada-i központi ünnepséget, amely hivatalosan *"Magyarország 1956-2016, tudományos konferencia és kulturális fesztivál"* címet viselte.

A védnökséget Magyarország ottawai nagykövetsége, a Kanadai Magyar Örökségi Tanács, a Magyar Emberi Erőforrások Minisztériuma, a *Bethel Gábor* elnevezésű alap és az *Edmonton-i Kanada-i - Magyar Művelődési Egyesület* vállalták.

A négynapos ünnepségsorozat első délutánján a vendégeket *Ódor Bálint,* Magyarország ottawai nagykövete és *Szenthe Anna* a KMKT elnöke fogadta és köszöntötte, majd egymást követték a nívósabbnál, nívósabb rendezvények.

A St. Albert-i Arden színházban a magyarországi Csík zenekar adott koncertet, a Metro Cinemában magyar filmalkotásokat mutattak be, az Alberta Művészeti Galériában Kanada *első zsolnai kiállítását* tekinthette meg a közönség, a Chateau Lacombe szállodában borkóstolóra és magyar nemzeti ételek bemutatójára került sor. Ugyanakkor a hagyományos Csárdás bált is itt rendezték meg.

Az 56-os megemlékezés, majd azt követően a komoly zenei hangverseny színhelye pedig az Alberta Egyetem Convocation Hallja volt.

Külön élményt jelentett megnézni a kanadai magyar nagykövetség meghívására érkezett *Csillagszeműek* néptánccsoport fellépését, akik *Timár Sándor* és neje, *Böske,* koreográfiájában gyönyörű népviseletben, csodálatosan szép táncokkal örvendeztették meg a közönséget.

A színvonalas művelődési eseményekkel párhuzamosan folyt az 1956-os forradalmat és annak előzményeit, illetve következményeit elemző *tudományos értekezlet,* amelynek házigazdája az Alberta Egyetem osztrák- és közép-európai tanszéke, az úgynevezett *Wirth Központ* szervezett meg, nagy érdeklődést övező sikerrel.

A rendezvényt megtisztelte megjelenésével *Jakab István,* a Magyar Országgyűlés alelnöke, *Dr. Hoppál Péter*, kulturális államtitkár, *Dr. Ódor Bálint*, kanadai magyar nagykövet, *Dr. Szilágyi Péter*, nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár, *Dr. Borókainé Dr. Vajdovits Éva,* koordinációs ügyekért felelős helyettes államtitkár, *Dr. Szabó Stefánia*, torontói főkonzul, *Deák-Stifner Dorottya*, ottawai konzul, *Berényi János*, diaszpóra összekötő konzul, *Szenthe Sándor,* Észak-Alberta tiszteletbeli konzulja, *Dr. Borókai Gábor*, a Heti Válasz főszerkesztője, *Ábrahám Tibor*, a kanadai magyar diaszpóra tanács társelnöke, *Somorjai Ágnes*, a Kanadai Magyar Kulturális Tanács örökös tiszteletbeli elnöke, valamint *Vancouver, Victoria, Kelowna,*

Calgary, Red Deer, Regina, Saskatoon és Torontó magyar közösségeinek képviselői.

Hagyományos Csárdás bál

A felszólalók ünnepi beszédükben kifejtették, büszkék arra, hogy az 56-os forradalom után ide érkezett magyarok megállták helyüket és hasznos tagjai lettek ennek az országnak. Olyannyira, hogy a kanadai kormány *a nemzeti történelmi örökség részének nyilvánította az 1956-os forradalom magyar menekültjeinek Kanadába érkezését*.

Példamutató eseménynek könyvelhetjük el az Edmonton-i ünnepségsorozatot, amely e jubileumi évben nemcsak 1956–os forradalomnak és szabadságharcnak állított méltó emléket, hanem kellő alkalmat kínált ahhoz is, hogy együtt legyünk, mielőbb síkra szálljunk a kanadai magyarság megosztottságának felszámolásáért, az összetartozásért és egymás megbecsüléséért.

Kizárólag ez jelentheti megmaradásunk zálogát. Önkéntelenül is felidéződik bennem, *Polyák Lívia,* vancouveri versmondó csodálatosan előadott, *Márai Sándor: Mennyből az angyal* című költeményének sokatmondó, zárógondolata:

"Mert Csillag ég, hasad a hajnal,
Mondd meg nekik - mennyből az angyal."

Móricz Lajos, Napjaink
családi havilap
Kelowna, BC, Kanada

Kanada más városaiban is méltóképpen emlékeztek meg az '56-os forradalomról. *Dr. Szilágyi Péter* helyettes államtitkár Vancouver-ben mondott ünnepi köszöntőt. Beszédében tolmácsolta Magyarország kormánya és a Miniszterelnökség nemzetpolitikai államtitkársága üdvözletét.

- *A legnagyobb lecke, amire 1956 megtanított minket* - mondotta a helyettes államtitkár - , *az, hogyha képesek vagyunk egymásért áldozatot hozni, akkor hatalmas eredményeket érhetünk el.*

Calgary magyarsága is lerótta tiszteletét a forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján. Az ünnepi megemlékezésen műsort adott a város cserkészcsapata is.

IN MEMORIAM

Vitéz lovag Gyergyói Kolcsár Géza, a Székely Katasztrófa Elhárítás és Polgári Védelem tábornoka, eltávozott az élők sorából. 2016. december 12.-én, hétfőn helyezték örök nyugalomra szülőföldjén, Gyergyószárhegyen, a szervezet saját halottjának tekintette.

Kívánsága az volt, hogy mindenki csak egy szál virágot vigyen, de aki mégis koszorút szeretne hozni, azzal az összeggel inkább támogassa a helyi árvaházat.

Jakab Ferenc, az 1956-os MSZVSZ, a POFOSZ és az '56-os Szövetség tagja, 2016. október 22.-én elhunyt. Végakaratában kinyilvánított, hogy a bajtársai közt, a Rákoskeresztúri Új Köztemetőben helyezzék örök nyugalomra. 2016. november 16-án vettek tőle végső búcsút.

*

Mi, az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége tagjai és elnöksége, nehezen éljük meg minden egyes Bajtárs elvesztését.

Emléküket kegyelettel megőrizzük!

Petrás Mária, Prima Primissima- és Magyar Örökség díjas keramikus, népdalénekes, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja és az Olasz Katolikus Művészek Szövetségének tagja, valamint Petrás Alina kerámiái láthatóak az Erdély Művészetéért Alapítvány Falk Miksa utcai E-Galériájában, karácsonyig bezáróan.

E képpel kívánunk Áldott Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt
Világszövetségünk minden tagjának!
1956-os MSZVSZ elnöksége

A szerkesztő bizottság, Világszövetségünk Alapító Okiratában elfogadott etikai irányelvek alapján végzi munkáját. Az olvasói levelek tartalmáért felelősséget nem vállal, esetenként szerkesztett, rövidített formában jelentetjük meg. Kéziratot nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.
Kiadványunk ingyenes!

Impresszum:
LÁMPÁS - az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége időszakos lapja
Kiadó: 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége
Címe: H-1051 Budapest, Nádor u. 36. V. emelet
Felelős kiadó: dr. Sántha Gábor, az 1956-os MSZVSZ elnöke
A szerkesztő bizottság elnöke: Csigás Zoltán, az 1956-os MSZVSZ általános alelnöke
Felelős szerkesztő: Vennes Aranka
Szerkesztőségi titkár: Kutas Tímea
Telefon/fax: +36 1 269 1340
Mobil: +36 70 424 1956; +36 70 38 1956 1
E-mail: imszvsz@upcmail.hu
Web: www.1956mszvsz.hu
ISSN 2064-8103